

Novem dies praedicti non currunt consanguineo ignorantem venditionem, quando ignorantia oritur culpa dolo & calliditate venditoris & emptoris per industriam eo modo, loco vel tempore contractum celebrantium, ve in notitiam consanguinei non perveniat, ve rem sic distractam retrahere non possit, ibid. non. 7.

Novem dies praedicti concessi a lege regia, ad retrahendam rem immobilem venditam in publica subhastatione, an incipiunt currere a die del remate, vel post lapsum in super tridui, vel aliorum nove dierum, qui conceduntur debitori ad retrahendas res proprias, lib. 2. q. 161. n. 1. & per totam quaestionem.

Novem dies retractus currunt hactim a die factae venditionis, cum pacto de retro vendendo, ib. n. 3.

Novem dies concessi a legibus regis, ad retrahendam rem communem pro indiviso alienatam, incipiunt currere a die venditionis, sicut in retractu iure sanguinis, lib. 1. q. 164. n. 1.

Novitas ne fiat in exigendis decimis lege Regia iuste prohibetur est, lib. 1. q. 8. n. 2.

Novitas quando fieri dicatur in exigendis decimis, lib. 1. q. 19. n. 2.

Novus conductor petere poterit lucra, si qua praecesserunt ex obligatione conductionis Reipub. Ecclesiae vel minoris, si prior conductor adversus cuius conductionem fuit concessa restitutio, illiusus referretur in sententia, lib. 1. q. 38. n. 8.

Nullitatis exceptio an contra sententiam opponi possit post terminum sexaginta dierum a lege Regia constitutum ad agendum de nullitate contra ipsam, lib. 1. q. 96. n. 1. & per totam.

Nullitas iure communi proponi potest intra triginta annos, & non ultra, ubi non esset periculum animae, alias in partium, ib. n. 2.

Nullitas de iure regio partitarum proponi potest intra viginti annos, & similia, ib. n. 3.

Nullitatis notorie manifeste & quaevidetur ex actis processus exceptio, vel ex defectu citationis potest opponi post sexaginta dies, lib. 1. q. 96. n. 5. cum seq.

Nullitas manifesta & notoria ex actis sufficiens est ad impediendam executionem trium sententiarum conformium, ib. n. 6.

Nullitatis exceptio proveniens ex defectu iurisdictionis, proponi potest post dictos sexaginta dies, & etiam contra tres sententias conformes, ib. n. 7. 8. & 9. ubi quomodo hoc intelligendum sit.

Nullitatis exceptio ex defectu iurisdictionis, non admittitur hodie adversus sententias (opremi consilij, regiarumque cancellariarum, a quibus non habet locum supplicatio, ib. n. 10.

Nullitatis exceptio post dictos sexaginta dies admissa parte non opponente, non censetur a lege regia exclusiva, ib. n. 11.

Nullitatem contractus celebrati ab vxore sine licentia viri, an adversarius possit allegare, lib. 2. q. 22. n. 1.

Namque aureum an permutari vel vendi possit a privatis personis maiori pretio, quam sit illi a Republica, taxatum, lib. 2. q. 178. n. 2. & ib. n. 1. quid in publicis campis, ib. n. 5.

Nuntio dicenti se non potuisse reperire citatum, ideoque eum domi citare, credendum est, lib. 1. q. 43. n. 10.

Obligatio cum necessaria est, fieri debet ei, qui potest accipere, & offerentem liberare, non aliis, lib. 2. q. 160. n. 4.

Obligatio non sufficit sine requisitione, quoties ultra obligationem requiritur, ut emtor requiratur, quod rem restituatur, vel offerentem admittat ad illam rem, nam tunc vtrumque desideratur, ib. n. 6.

Obligatio personalis non prohibetur a Motu proprio Pij V. apponi contractui census, quoties census ipse sufficienter fundatus est, nempe super se sufficienter fructificante, lib. 2. q. 177. n. 30.

Occidens rixatam, cum suo consanguineo, amico vel affine, qui statim sine animo peccato occurrens illum occidit a tergo, & confugit ad Ecclesiam, an gaudeat immunitate ipsius, nec ne, lib. 1. q. 2. per totam.

Occidens in aforem consanguinei sui ab ipsius defensionem & iuvamen, non est puniendus, quia est habenda ratio affectionis, ib. n. 10. sed hoc de pena ordinaria intelligendum est, vt ib. n. 16.

Occidere licet volentem occidere consanguineum, quia cum iniuria fit vni, consequenter dicitur fieri omnibus, ib. n. 18.

Occidere alterum pro nostra defensione, etiam in foro conscientiae est licitum, lib. 2. q. 1. n. 19.

Officialis an possit exercere officium pendente appellatione a sententia suspensionis vel privationis adversus eum lata in syndacatu, a qua legitime appellavit, lib. 1. q. 39. per totam.

Officialis condemnatus etiam appellans in illis officiis, quae cursu temporis consumuntur, non est sustinendus in eis, quia alius illuoforium esset iudicium, ib. n. 5.

Officium tabellionis vel notarii est vile, lib. 1. q. 137. n. 2 sed contra n. 15. & 16.

Officium vile, vel artem mechanicam exercens, amittit privilegium nobilitatis, ib. n. 6.

Officium vel ars quae sit vilis vel honesta, observanda est cuius ibet nationis consuetudo, mosque & communis patriae reputatio, ib. n. 7.

Officium vile non se comparatur cum dignitate vel nobilitate, ib. n. 12.

Officia publica acquisita a patre filio, quae communiter solent vendi, & scriptoria in Romana curia, de curionatus, vel tabellionatus, & similia imputantur filio in legitimam, lib. 2. q. 64. n. 5.

Officia praedicta consuetantur secundum estimationem, quae erit tempore mortis patris, lib. 2. q. 64. n. 6. & estimatio horum officiorum acquiritorum constantem matrimonio communi pecunia erit vtriusque coniugis, ib. n. 7.

Onus probandi aliquem contraxisse secundas nuptias, priore coniuge vivo, an incubat accusanti, vel quod sit mortuus accusato, lib. 2. q. 7. n. 1. cum seq.

Onus dotandi transit cum bonis ex quibus dos constituitur, lib. 2. q. 125. n. 2.

Opponi non potest de iure tertij, quando non est exclusivum iuris agentis, alias secus, lib. 1. q. 22. n. 17.

Opponi potest ab altera parte de defectu licentiae viri adversus contractum ab vxore celebratum, dummodo hoc allegetur a principio ante iudicium vel actum consummatum, etiam si contractus ille sit vitiosus vtriusque coniugi, lib. 2. q. 27. n. 18.

Ordinis peruersio vnius causae ad se ipsam annullat sententiam; secus si pervertatur ordo vnius causae ad alteram, lib. 1. q. 11. n. 2.

Ordo non attenditur, nisi ubi a lege praefixus vt vitiet, reperitur, ib. n. 4.

P

Pactum insolutum appositum in conductione rei facti, non est sufficiens motivum vt concedatur restitutio, lib. 1. q. 38. n. 3.

Pactum expressum de non reuocando maiorum, ipsum efficit irrevocabile, lib. 2. q. 77. n. 1.

Pactum ab vxore factum constante matrimonio, quo renuntiat omnibus quaestibus & querendis, valet: & idem si fiat certae alicuius rei, lib. 2. q. 126. n. 5.

Pactum mulieris super renuntiatione lucrorum constante matrimonio, an valeat, lib. 2. q. 126. n. 1.

Pactum

Pactum communiter apponi solitum in constitutione census, vt quoties dominus fundi super quo census constituitur, voluerit vendere praedictum fundum, teneatur id denuntiare domino censui, & ipsi dare pro eodem pretio potius quam alij, valet & tenet, lib. 2. q. 167. n. 1.

Pactum de retro vendendo vel redimendo, in contractu census, non facit eum illicitum, non enim habet eum sensum, vt censuarius ipse obligetur ad censum redimendum intra certum tempus: nam si hoc convenit, usufructum esset, sed vt quociescuq; venditor censum obtulerit fortem principalem cum redditibus decursis, sit sublatas, lib. 1. q. 168. n. 9.

Pactum quod in penam morosi census debitoris lapsos biennio ipse ad censum principalis redemptionem teneatur, non est validum, lib. 2. q. 175. n. 1.

Pactum quae in contractu census prohibetur apponi per motum proprium Pij V. super forma creandi census latum, si nihilominus apponatur, an vitietur in totum contractus, vel tantum respectu pastorum illi citorum quae apposta sunt, lib. 2. q. 176. n. 1. cum seq.

Pactum commissi, vel aliud ex quo minuatur pretium census redimibilis, aut conditio venditoris census deterior fit, & conditio emptoris melior, est nullum, ib. n. 3.

Panis coctus sine tritico populo non debet ita caris taxari nec vendi, sicut quod foris asportatur, lib. 2. q. 180. n. 17.

Panifici, qui habuerunt triticum viliori pretio quam in horreo vel loco publico venditur, possunt vendere panem coctum ex eo, pretio taxato a Republica, vel ea taxatione deficiente, pretio communi currenti in foro, lib. 2. q. 182. n. 13.

Papa potest licentiam & privilegium testandi concedere clericis, lib. 2. q. 114. n. 2.

Pars habens testes ultramarinos, si omisit petere terminum ultra mare simul cum termino ordinario, sed eum peti pendente iudicio termino probatorio, addens se esse contentum, vt incipiat currere simul cum ordinario, an debeat obtinere, lib. 1. q. 56. n. 2.

Pars iurare debens de calumniis, an possit petere tempus ad deliberandum, quando est dubius, vel incertus de facto super quo interrogatur, lib. 1. q. 59. n. 1.

Pars quae sentit se gravatam ex mandato generali ad omnes causas, potest petere; vt adversarius copparet personaliter tanquam verior & legalior, meliusq; de causa instructus, vt examinetur, lib. 1. q. 62. n. 1. & n. 4. quod si adversarius tunc sit absens, vel non possit in iudicium venire, procurator debeat mittere ad eum in loco ubi est ad eum examinandum, vt principalem.

Parti neque advocato non licet vi mendacio, neque allegationibus vel probationibus falsis, vel perjuris, licet iustam causam defendat, quamvis alias vi possit cavillationibus, dilationibus & aliis cautelis honestis adversari calumniam & rethnas excludendas, lib. 1. q. 60. n. 4.

Partus oemiltris naturaliter vivere non potest, ac per consequens succedere non valet, lib. 2. q. 100. n. 7.

Partus semestris, qui nondum septimum mensem attingit, non est naturalis, quia vivere non potest, & ideo non succedit, etiam si vixerit 24. horas & mortuus fuerit, ib. n. 9. & vide prius n. 4.

Partus est legitimus & rumpit testamentum, & succedit, quando advenit tempus pariendi, signaq; apparuerunt, licet mater in puerperio, ante electionem defecerit, & puer exfeto ventre matris extrahatur, coeurentibus q; alitibus, lib. 1. q. 101. n. 8.

Partus oemiltris an sit naturalis & succedat filio filiae l. 3. Taur. si totus vni nascatur, & vixerit per 24.

ras, & sic baptizatus, lib. 1. q. 100. n. 1.

Parentes & decessores melioratus non potest renuntiare l. 23. Taur. lib. 2. q. 60. n. 1.

Parentes an possint meliorare ultra tertium & quintum aliquem ex decessoribus ex fructibus, quos de bonis suis percipiunt, lib. 2. q. 69. n. 1. cum seq. resolutur negatue.

Parentes filius clericorum non succedant, lib. 2. q. 102. num. 3.

Parentes promittentes non meliorare aliquem ex filiis, non possunt meliorare nepotem, lib. 2. q. 14. n. 7.

Parentes iure authenticorum relinquere tenebantur filiis legitimam tit. institutionis, lib. 2. q. 34. n. 2.

Parentes vtrum possint committere alicui, vt melioraret vnum vel duos ex filiis vel nepotibus, quos ipse elegerit, lib. 2. q. 42. n. 1.

Parentes an possint meliorare in tertio bonorum vnum ex pluribus nepotibus, ex vniuo filio, lib. 2. q. 54. n. 1. quod possint.

Parulae donationes factae a parentibus in vita, an veniant in consideratione, vt in quintum computentur, lib. 2. q. 67. n. 1.

Pater potest assignare meliorationem in re certa ceteris pretiosioris, attenta qualitate ipsius, scilicet tamen cum omnibus suis qualitatibus, lib. 2. q. 51. n. 1.

Pater tributarius si donet filio praedium, vel domum pro consequendo sacerdotio, consuetum praedium liberum est ab omni tributo, lib. 2. q. 132. n. 2.

Pater tenetur necessario filio facere donationem propter nuptias, lib. 2. q. 61. n. 2. idem est in ceteris donationibus, ob causam in legitima imputantur, ib. n. 3.

Pater sicut cogitur facere filio donationem propter nuptias ad matrimonium carnale contrahendum, ita etiam cogitur facere donationem filio alimentum clericatum, lib. 2. q. 65. n. 7.

Pater si madavit filiis suis vt tractarent matrem eorum honorifice, eo modo & forma pro vi ipse pater faciebat, quomodo intelligendum hoc sit, lib. 2. q. 93. n. 7.

Pater non amittit legitimam administrationem quam habet in bonis filiorum per transitum ad secunda vota, licet aliud sit in tutela matris, lib. 2. q. 95. n. 13.

Pater in casu l. 13. Taur. ubi succedit infanti praedefuncto, tantum succedit in bonis maternis in esse deductis, nepe, dotatibus, arthalibus, & huiusmodi, secus in aliis bonis fecerit, in facti tempore mortis non delati, lib. 2. q. 100. n. 8.

Pater vtrum possit filius illegitimus ultra quintum pro alimentis relinquere, quando quintum ad ea non sufficit, lib. 2. q. 109. n. 1. cum seq.

Pater an possit filio spurio relinquere totum quintum pro alimentis, quando minus eidem sufficit, lib. 2. q. 110. n. 1. Idem est si filius spurio petat a patre vivo alimenta, vt ib. n. 2.

Pater legitimus non tenetur alere filium habentem unde alias se alit, ib. n. 4.

Pater tenetur dotare filiam nubentem sine consensu patris, etiam si ipsa dotem non promiserit, lib. 2. q. 114. n. 4. & n. 5. an hoc procedat, quando filia nupit indigno in quo referuntur opinioniones contrariae, eaeque concordantur cum distinctione.

Pater iure civili antiquo poterat exheredare filium ducentem uxorem ignominiosam sine consensu eiusdem patris, lib. 2. q. 2. n. 1. sed hoc est hodie correctum iure communi canonico & regio, ib. n. 2.

Pater non habebit usufructum bonorum filij etiam si filius matrimonium sine consensu patris contraxerit & veletur, lib. 2. q. 10. n. 5.

Pater an in testamento possit meliorare filium in tertio & quinto bonorum, lib. 2. q. 12. n. 1. ubi affirmatur cum quadam limitatione.

I N D E X.

Pater potest meliorare vnum ex filiis quem vxor elegerit, lib. 1. q. 2. nu. 2. Idem est si concedat facultatem meliorandi quem vxor vel vxor elegerit, lib. 1. q. 2. nu. 3.
Pater vltro fructus in bonis aduentitii filij non finitur morte filij in vita patris, sed durat pro tempore vite patris, lib. 1. q. 4. nu. 2.
Patria potestas soluta non redintegratur soluto matrimonio, lib. 1. q. 9.
Patria potestas praeferitur nepoti ex filio maiori praemortuo, quando in maioratus successione femina exclusa est propter masculos, etiam remotioris lineae & gradus, lib. 2. q. 84. nu. 2.
Pauli Castrensis restrictio quaedam ad communem sententiam reprobanda, lib. 2. q. 120. nu. 11.
Penitentia ante sententiam an sufficiat ad hoc, vt declinans iudicium secularem non efficiatur indignus officio publicis, lib. 1. q. 9. nu. 4.
Pena del delpepre que sita p adicatum communiter, vt sit pena de 60. marauedis, lib. 1. q. 72. nu. 2.
Pena del homezillo que sita quod iure fori Hispanico sic quingentorum solidorum, lib. 1. q. 73. nu. 1. sed iure nouissimo Regio quo viciu r, es de scy sciens marauedis, vbi est consuetudo, lib. n. 2. sententia tamen condemnationis dicti homicidij requiritur, non intelligitur in causa principali, sed ea que sit respectu dictae calumniae, ib. n. 3.
Pena del homezillo, in curia regia adalguazellos pertinet, & est de mil y dozentos marauedis, ib. n. 4.
Pena del homezillo, an habeat locum contra praesentem qui commisit homicidium, vel aliud delictum eadem pena dignum, quod non, sed tantum quando proceditur contra absentes seruata forma l. regia, lib. 1. q. 74. nu. 1.
Pena del homezillo a quolibet plurius delinquentium in homicidio exigi potest, si contra eos procedatur legitime in absentia, seruata forma l. regia, si omnes sint contumaces, lib. 1. q. 74. nu. 3.
Pena l. si quis tantum, C. vnde vi, cum simil. an sit in praxi seruanda, lib. 1. q. 77. per totam.
Pena rigida, l. si n. tit. 3. par. 4. non valet, & si valet, non est in vsu, lib. 2. q. 1. nu. 19.
Penam quis non incurrit ex actu nullo, atque inefficaci, lib. 2. q. 4. nu. 3. praeterquam si lex statum factum & animum facientis consideret, non autem effectum, ib. n. 6.
Penae impositae ante Concil. Triden. contrahentibus matrimonium clandestina, & eis assistentibus, manet post Conc. vltra penam ad arbitrium Episcopi conferendam, de qua in Concilio praeter excommunicationem synodalem, lib. 1. q. 4. nu. 7.
Pena l. 5. tit. 1. lib. 4. Nou. Collect. Regiae, hodie apud Hispanos est in vsu, lib. 2. q. 6. nu. 4. in feminis autem nunquam vidimus neque practica audiuimus penam d. l. 5. ib. nu. 5. sed hodie l. 8. tit. 20. lib. 8. Nouae Collect. Regiae commutata est pena d. l. 5. En vengança publica, seruiuo de diez annos de galeras, & ita practicitur, ib. nu. 6.
Pena imposita a l. Regia contra ludentes debet peti & notificari parti intra duos menses, alias praescribitur hoc tempore, lib. 1. q. 89. nu. 2.
Penae impositae secundo nubenti, quamuis iure canonico sint sublatae, penae tamen quae respiciunt fauorem filiorum & imponuntur si nubant intra annum luctus, non sunt corruptae, libro 2. quaestio. 95. nu. 5.
Pena capitalis conditionaliter imposita facit iudicium capitale, & incurrit penam mortis, vt in expositio. per Bartol. hic relatum, lib. 2. quaestio. 105. numer. 7.

Pena mortis pro adulterio iure regio non inuenitur imposita, sed tantum quod adulteri cum suis bonis tradantur marito, vt de eis ad libitum disponat, lib. 1. nu. 2.
Pena incurritur ex hypotheca cum traditione, quoties prohibetur alienatio & hypotheca cum pena, lib. 2. q. 11. nu. 3.
Pensio annua licite referuari potest ab habentibus res fructiferas, eas aliis sub praed. annua pensione tradentes, lib. 2. q. 17. nu. 5.
Permutationis & cambij contractus ratione fraudis etiam si re ipsa interuenientis, vt quia notabiliter laeditur altera pars, rescindi debet, & fraudas scienter peccat mortaliter, & tenetur resarcire damnum laeso, lib. 2. q. 18. nu. 6.
Peruersio ordinis vnus causae, ad se ipsam annullat sententiam, secus si peruerteretur ordo vnus causae ad alteram, lib. 1. q. 13. nu. 2.
Persona principalis tenetur constituere procuratorem causae notitiam habentem, alias est imputandum domino, lib. 1. q. 62. nu. 5.
Persona capi non debetur communi bonis existentibus, lib. 1. q. 12. nu. 6.
Persona Ecclesiastica, atque aliae quae ratione officij tenentur exemplum praebere, caueat a contractibus, de quibus hic, etiam si pro mercibus acceptis pro frumento vultum pretium constituitur, ne illis de tur occasio delinquendi & scandali, lib. 2. quaestio. 11. nu. 15.
Petitio possessionis maioratus an sufficiat quod fiat infra sex menses, licet postea libellus aduersario intimeretur, lib. 2. q. 89. nu. 1.
Petens annuam pensionem, vel annuos redditus ad vitam, tenetur fidem facere de vita, lib. 2. quaestio. 7. nu. 7.
Positionum vsus fuit inuentus in iudicijs ad eruendam veritatem, libro primo, quaestio. 62. numero 2.
Portationis frumenti iura hodie sunt aucta ad decem numos pro qualibet fanega frumenti pro singulis leucis, & caque exigere non possunt solum traginaria, sed etiam quicumque domini frumenti, quibusdam diligentibus seruatis, lib. 2. q. 180. nu. 5. & etiam non obseruatis praed. diligentibus praedicti iura portationis exigi possunt in conscientia, veritate concurrente, ib. nu. 36.
Possessio quae transfertur a l. 45. Taur. in successorem maioratus legitimum, est vera, reuiliis & naturalis possessio, lib. 2. q. 87. nu. 7.
Possessio quae transfertur per constitutum, est vera & propria possessio ciuiliis & naturalis, quamuis per actum fictum, lib. 1. q. 1. nu. 7.
Possessionis maioratus petitio an sufficiat quod fiat infra sex menses, licet postea libellus aduersario intimeretur, libro 2. quaestio. 89. numero 1. cum sequent.
Publicatio processus est de ordine iudiciali, non vero de substantia iudicij, ideo si omittatur, sit iniustitia, non tamen causatur nullitas, lib. 1. q. 99. nu. 4. 5. & 6. cum sequent. si tamen bis fuerit petita & omittatur, est nullus processus, secus si semel tantum, ib. nu. 5.
Publicatis attestacionibus admittitur quis ad probandum id, de quo ante publicationem instrui non potuit, lib. 1. q. 100. nu. 8.
Publicatio testamenti laici etiam vbi clericus est heres institutus in eo, fieri debet coram iudice laico, lib. 2. quaestio. 48. nu. 1. secus est in testamento clerici, vel si testamentum sit pietatis causa factum, nam tunc

I N D E X.

tunc poterit publicatio eius fieri coram iudice Ecclesiastico, ib. nu. 3.
Popillaris substitutio conseruatur secundum communem opinionem in casu athen. ex causa, C. de lib. praer. lib. 2. q. 30. nu. 1. & 2.
Popillaris substitutio hodie atrenta, l. 1. de los testamentos, conseruatur in casu athen. ex causa, lib. 2. q. 30. nu. 2.
Pragmatica de Madrid. de las dotes. habet locum non tantum in habentibus annuos redditus, sed etiam in non habentibus, sed alia bona, lib. 2. q. 11. nu. 1.
Pragmatica de Madrid. de las dotes, procedit etiam si nullus masculus adit, sed omnes sint feminae, lib. 2. q. 12. nu. 1.
Pragmatica taxae panis, an obliget in locis oppidisque sterilibus, como es en sierras, & similibus, vbi frumentum non seminatur, nec metitur, lib. 2. q. 180. nu. 1. cum sequent. vbi late discutitur & concluditur affirmatiue.
Pragmatica taxae panis iustissima & sanctissima est, obligatque transgressores ad peccatum mortale & excoelsum restitutionem, ib. nu. 9.
Pragmaticae taxae panis non sunt pure penales, sed mixtae, vt hic, ib. nu. 26.
Pragmatica taxae panis cocti ann. 15. 8. habet locum in personis, quae sicite officium panificorum exercere possunt, secus in prohibitis id officium exercere, lib. 2. q. 182. nu. 5.
Praxis mandati conficiendi ad iurandum de calumnia ab vniuersitate vel Capitulo, lib. 1. q. 62. nu. 6.
Praxis circa diuisionem bonorum mortuo vno ex coniugibus, lib. 1. q. 55. nu. 16.
Praxis diuisionis bonorum parentis inter filios, lib. 2. q. 72. nu. 3.
Praxis communis huius regni consueta seruari in omnibus diuisionibus bonorum parentum inter filios, lib. 2. q. 72. nu. 3.
Praxis compellendi vxorem, vel ipsius heredes, vt acceptet patrem lucrorum ad se iure regio pertinentem vel repudiet, lib. 2. q. 126. nu. 4.
Praxis deducendi retractum in iudicio, lib. 2. q. 160. nu. 7.
Praetia rerum pluribus ex causis variantur, & inter alias praecipua est ratio loci, temporis & modi vendendi, rogando emtores, vt in exemplo hic posito, metentes enim vltionem vilescunt, lib. 2. q. 173. nu. 5.
Praetium iustum non debet attendi neque constitui ex natura rei, sed ex hominum aestimatione, quamuis infans sit, ib. nu. 6.
Praetium rebus imponit consuetudo communis populi, quod absque noua causa excedi non potest, lib. 2. q. 180. nu. 13.
Praetia rebus praecipue omnibus vidualibus. possunt constitui a Princeps & Respublica, ib. nu. 1.
Praetia rerum secundum communem aestimationem iure censenda, & no sufficiunt probare de pretio momentaneo alicuius diei, sed de comunis alicuius temporis in loco publico, quamuis hoc de foro publico non sit necessarium articulare, ib. nu. 2.
Praetium ad hoc, vt sit iustum, no inspicitur, an res viliori, vel cariori pretio emta prius fuerit, sed pretium commune quod tempore venditionis valet & currit, lib. 2. q. 182. nu. 8.
Praestaciones praestant lumen dispositioni, & per eas tollitur incertitudo, lib. 1. q. 89. nu. 4. & ib. nu. 4. decif. expresse actum, quod colligitur ex praestacionibus est de iure in dispositione.
Praesatio legis dari intelledam toti legi, ib. nu. 5. & nu. 6. quod ex praestacione statui dispositio constringitur, extenditur & declaratur.
Praescriptio anni & diei cum titulo & bona fide, de

in quibusda l. Regis, an sit admissa in praesiac proinde obseruanda? quod non nisi in partibus vbi consuetudo hunc form admiserit, lib. 1. q. 89. nu. 2.
Praescriptio anni & diei, vbi foris vsu admissus probatus fuerit cum titulo & bona fide, prodest ita cum quoad possessionem, secus quoad proprietatem, lib. 1. q. 89. nu. 7.
Praescriptis annis redditibus praeteritis, quoties praescriptio opponitur a principali debitorie vel ipsius vniuersali successore, referuadum est ius suum saluum creditori, ad hoc, vt via ordinaria pro eis agere possit annullata exsequutione, secus quando opponitur & probatur a tertio rerum singulari possessore, quia tunc omnino praescribitur, l. 1. q. 90. nu. 6.
Praescribens legitime cu bona fide, si post completam praescriptionem superueniat mala fides, non tenetur ad restitutionem, lib. 2. q. 1. nu. 2. 4.
Praescripta res legitime no est restituenda, etiam si testatori iuberet restitui male ablata, l. 2. q. 1. nu. 6.
Praesumitur pro sententia, imo est maxima praesumptio pro iudice in his, quae iudicare potuit, lib. 1. q. 33. nu. 3.
Praesentatione facta in gradu appellationis post terminos l. Regie, admittit; appellatio per iurisdictionem si consistere de iudicij prioris sententia, an ipsa adhuc firma maneat, appellatioque audiri non debeat, lib. 1. q. 13. nu. 2. cum sequentibus, vbi quod non audiatur.
Princeps secularis potest statuere quod animalia clericorum & Ecclesiarum a suis pascuis arceantur, vel etiam a pascuis priuatorum, nec sumant illa dominis in vitijs, & quod inueniantur in illis pascuis fumentia soluantur penas, alias impune possunt offendi, lib. 1. q. 4. nu. 1.
Princeps vel iudex secularis non potest aliquid disponere vel statuere circa spirituales, lib. 2. q. 1. nu. 6.
Princeps licet non possit statuere contra l. diuinam, illam tamen potest distinguere, limitare & declarare, lib. 2. q. 1. nu. 8.
Princeps & Respub. possunt pretia rebus statuere & taxare, praecipue omnibus vidualibus, lib. 2. q. 180. nu. 11.
Primogenitus tenetur ad debita sui patris fundatoris pro rata bonorum, quae ipse ab eo habuit, l. 1. q. 84. nu. 2.
Prior conductor illegis seruari debet in sententia eo casu, quo restitutio locum habeat aduersus (ua conductionem, lib. 1. q. 38. nu. 7. & eadem ratione nouus conductor petere poterit lucra, si qua processerunt ex illa obligatione, ib. nu. 8.
Privilegium concedum propter honestatem personae vel fecus, non tollitur per renuntiationem, lib. 2. q. 26. nu. 5.
Privilegiatus contra pariter privilegiatum vitur suo privilegio restitutionis, quando ille maximam damnum pareretur, si non restitueretur, l. 2. q. 115. nu. 16.
Privatus ab honoribus uris, etiam appellat, ad noua officia eligi vel aspirare non potest, lib. 1. q. 39. nu. 4.
Privatio beneficij no habet locum, nisi in casibus a iure expressis, lib. 2. q. 90. nu. 2.
Probatio an aduertat confessionem factam admittatur, lib. 1. q. 49. nu. 1. & nu. seq. resoluatur affirmatiue, sed contra probationem veram non admittitur, nisi et or, si que probari debet, ib. nu. 3.
Probatio an possit fieri in alia instacia super eisdem vel contrariis articulis prime, si aliquid addatur de nouo, etiam videatur idem vel contrarium, lib. 1. q. 71. nu. 1.
Probatio contra confessionem partis non admittitur nisi erroris, lib. 1. q. 100. nu. 6.
Probatio quando conditionaliter fieri debet intra certum tempus praefixum a l. non sufficit si postea fiat, lib. 1. q. 117. nu. 1.

I N D E X.

Probatio per confessionem partis, dicitur vera probatio, secundum veritatem iure communi, & iure regio approbatam opinionem, quamvis iure communi magis communis esset in contrarium, ib. n. 1. & 5.
Proditor & aleuosus dicitur ille de iure Regio, qui interfecit alium fecere, & non in pralio vel rixa, lib. 1. q. 2. n. 10.
Proditor iure communi nullo modo dicebatur quando duo erant inimici, iura tamē regio fecus est, quia eo iure homicidium dicitur proditorie commissum, quando aliquis alium retro occidit, non vero facie ad faciem, taliter quod offensus possit se defendere & preceperere, quando homicidium committitur in peccatis, rima, o guerra, lib. 1. q. 2. n. 21.
Proditio & deliberatio cessat ubi precessit rixa, ib. n. 2. unde exquisitus de animo premeditato potest se defendere probando ipsam rixam precedentem, ib. n. 24.
Prohibita alienatione censetur prohibita tentatio alienandi, quando id constat ex voluntate prohibentis, lib. 2. q. 115. n. 5.
Prohibiti officii panificorum in his regnis exerceant [prout sunt clerici] nobiles, & alij diuites, illud de facto exercentes, vendendo per se, vel suppositis personas panem coctum, pretio tamen iusto, quo communiter venditur in foro publico, an peccent, & ad restitutionem teneantur, li. 2. q. 182. per totam.
Promissio arrharum ultra decimam partem bonorum eas promittentis, non firmatur iuramento, lib. 2. q. 16. num. 1.
Promittens arrhas si nulla bona libera habet, sed tantum subiecta restitutioni, in quibus habet usufructum, quorum bonorum ratio habeatur ad sciendum, vtrum arrha promissa sint legitime, nec ne, lib. 2. q. 17. nu. 1. cum seq. ubi quod habeatur respectus ad usum fructu habitam ratione l. hereditatum, ff. ad l. Falcid. & idem respectu ioyarum, nu. 7. & 8. alius certior modus computandi ponitur secundum praxin hodiernam in arrhis promissis a possessore vinculi vel maioratus.
Q Vadragesima anni cum titulo eius, qui concedere possit, an sufficiant ad prescribendam iurisdictionem civitem & criminalem contra Regem, lib. 1. q. 86. num. 1. ubi resoluitur affirmatiue: requiritur tamen hoc casu principis scientia, vel suorum officiariorum, ib. n. 2.
Qualitas legitimitatis ad Episcopatum, vel aliam dignitatem requisita, presumitur in praesentore in dubio, si non est difformatus, & aliud non probatur, lib. 2. q. 11. nu. 2.
Quelibet causa licet iniusta excusat a multa, lib. 1. q. 81. nu. 2.
Quelibet causa licet iniusta excusat a poena pro clamatis siue decreti publici, ib. n. 3.
Quelibet ignorantia etiam iuris excusat a dolo, ib. n. 4.
Quelibet crudelitas excusat a dolo, & bona fides potest causari etiam ex iniustis & temerariis causis, ib. n. 5.
Quelibet causa etiam minima iniusta & minus legitima excusat a dolo, ib. n. 7. imo etiam bestialis, ib. n. 6.
Quando relinquatur alicui predium cum onere soluendi aliquid ex fructibus eiusdem predij, an liberetur relinquendo predium creditor, qu. 148. lib. 1. num. 13. & 21. & 54.
Qui non est defensor necessarius, non potest vti remedio aucten. hoc nisi, C. de solut. veluti fidelissor minoris, ead. q. 69.
Quelibet causa etiam iniusta licet excuset a dolo, vel multa, non tamen a lata culpa nec a poena, l. vel statutaria, ib. nu. 17.

Q uo litera candenti ferro in fronte imprimitur secundum matrimonium contrahenti priore vxore viua, lib. 2. q. 6. n. 1. vbi nu. sequent. plura in materia explicantur.
R Atio expressa in l. q. generalis, & decisio particularis, tunc ratio generalis pro lege habetur, decisio vero loco exempli est, lib. 1. q. 106. n. 2.
Ratum habere non potest quis gestum suo nomine a falso procuratore, quando oppositum fuit de defectu mandati ante finem actus, lib. 2. q. 12. n. 19.
Ratihabitiois satisfactio ante litem contestationem a procuratore exigere debet, & sic opponi de defectu mandati, alias enim post litem contestatam eam exigere non potest, neque ob id iudicium erit nullum, lib. 2. q. 21. n. 20.
Ratificare maritus non potest post mortem vxoris contractum ab ipsa gestum, absque eiusdem viri sui licentia, lib. 2. q. 23. n. 1.
Ratificari actus non potest eo tempore, quo non potest celebrari, ib. nu. 3.
Ratificatio viri contractus gesti ab vxore, absque eius licentia, an semper & indistincte fieri possit, vel ita demum si ab aduersa parte non sit oppositum de defectu licentia viri, lib. 2. q. 24. nu. 1. hoc vltimum probatur.
Recipiens centum mutuo ab alio, illa tamen secreto eidem soluit, sed interrogatur an receperit, an possit illam positionem prout ponitur negare, lib. 1. q. 60. nu. 1. resoluitur non posse, & cautela Copolle in proposito atenta l. regia de qua hic cessat, & non procedit, ib. n. 2. nec alia, nempe si mutuati restitue, ib. nu. 3.
Reconuotio an admittatur in causis ex exequutiuis: resoluitur negatiue, lib. 1. q. 11. num. 1. fallit 1. quando actor in iudicio confiteretur de plano debitum de quo fit reconuotio nullamque aduersus id dicat naturalem, ib. nu. 2. Fallit secundum, quoties reconuotio fieret alio instrumento habente paratam exsequutionem liquido, vel intra decem dies liquidando, ib. n. 3.
Recognoscens suam subscriptionem, negans tamen debitum, patitur exsequutionem saluis suis defensionibus, lib. 1. q. 12. n. 3.
Recognitio partis requiritur in casu l. scripturas, C. qui pot. in pign. hab. lib. 1. q. 115. n. 8.
Recognitio facta coram iudice incompetente, valet coram competente, lib. 1. q. 116. n. 6.
Redditus perpetui absque pacto redimendi, emi iuste possunt soluendi in frumento, vino, oleo, similib. item & redimibiles super re propria in alium translati in pred. reb. soluendi, l. q. 170. n. 1. Hoc fallit quoties in fraudem, l. Reg. 4. tit. 15. lib. 5. Non. Collect. Reg. id fieret, vt in exemplo hic posito, lib. 2. q. 170. nu. 2. & an procedat etiam, quoties res immobilis prius venditur certo quodam pretio, postea vero dum pretium pred. non soluitur pensio soluenda in pred. v. equalibus constituitur, ib. n. 3.
Redditus qn loco eius quod vere interest exiguntur, liciti sunt etiam iure canonico, lib. 2. q. 172. n. 3.
Remuneratio licita est, lib. 2. q. 181. n. 2.
Remissio quando fieri debeat causa, vel exsequutionis sententiae confirmatae per iudicem superiorem ad inferiorem, lib. 1. q. 97. per totam.
Renutiare an possit mulier bonis quesiitis, vel querendis constante matrimonio, & sic an valeat pactu super hoc tam generale quam speciale cum marito factum, lib. 2. q. 126. n. 1. cum seq. pactum praed. si fiat a solo patre, etiam filia presente & taceta, cinon non nocebit, nisi expresse conueniat, ib. n. 2.

Renun.

I N D E X.

Renunciatio praed. iocorum facta ab vxoribus vel ipsarum hereditibus soluto matrimonio, valet sine dubio, ib. nu. 3.
Renunciatio iocorum constante matrimonio facta, an praediceat creditoribus renuntians, lib. 2. quaest. 127. nu. 1.
Renunciatio specialis tollit remediū l. 2. C. de rescin. vend. cum similib. etiam si renuntians eo tempore ignorauerit iustum pretium, nam si sciret, non esset necessaria renunciatio, lib. 2. q. 140. n. 1.
Renunciatio specialis d. 1. z. C. de rescin. vend. cum similib. an sufficiens & valida sit, si in eodē instrumento emtionis & venditionis apponatur, resoluitur affirmatiue, lib. 2. q. 3. limitatur in rusticis, feminis, & minoribus, item & in aliis personis quibuscumque anormissime laelis, etiam cum iuramento renuntiantibus.
Reus potest negare positionem continentem ipsam accepisse centum mutuo ab actore, & illa adhuc ei debere, si de secreto ea soluit, lib. 1. q. 60. n. 6.
Reus regulariter etiam maior in causis criminalibus ad sui defensionem & innocentiam probandum admittitur post publicationem & conclusionem in causa, lib. 1. q. 70. num. 2. imo & post sententiam definitiuam contra eum latam, quando per euidentiā facti potest constare de innocentia ipsius ibi. nu. 4.
Reus contra quem est processum in absentia pro aliquo crimine, siue se praesentet, siue inuitus capitur, volens audiri, debet ante omnia purgare expensas, lib. 1. q. 75. nu. 3.
Reo postulate exprimi locum & tempus commissi delicti ad sui defensionem faciendam, exprimi debet necessario, vt veritas p. obetur, secundum quam est iudicandum, iuxta l. regia, quae non tollit probationem necessariam neq. defensionem rei, quae est iuris naturalis, lib. 1. q. 98. n. 5. & 7. cum seq.
Reus & actor compelluntur iurare de calumnia & defensorie in causis exsequutiuis, etiam post decem dies oppositionis, lib. 1. q. 112. per totam, cum seq.
Reus in causis exsequutiuis secundum praxin in gradu appellationis non auditur, nisi prius constet iam soluisse, lib. 1. q. 120. n. 2.
Rei debendi plus quam vnam decimam soluere non tenentur pro eodem debito, lib. 1. q. 128. n. 4.
Repulsa testium, an in causa appellationis possit opponi & probari, qui in prima instantia fuerunt examinati, quod non, lib. 1. q. 64. n. 1. & n. 2. quod praxis Granatenensis tribunalis proponendi crimina aduersus testes in prima instantia receptos post appellationem, vel supplicationem in libello quem grauanum vocat, admissa inter graues aduocatos.
Repulsa fallitatis vel corruptionis contra testes primae instantiae semper admittitur in secunda, id est in aliis iustis exceptionibus contra testes, si fuerint oppositae in prima instantia, & per iudicem non fuerint admittae, ib. nu. 3. idem est si pars ignorauerit vitia contra testes in prima instantia, idque iuret nunc in secunda instantia, vel si crimen nouum eis obicitur, ib. nu. 4.
Reges Hispanie iusto titulo possident decimas, vulgo tertias nuncupatas, nempe ex priuilegio & concessione summi Pontificis, lib. 1. q. 14. n. 1.
Reges Hispaniae possunt alienare in laicos decimas vulgo tertias nuncupatas, lib. 1. q. 14. n. 2.
Reges Castellae iure & consuetudine possunt de causis Ecclesiasticis cognoscere per modum vel viam violentie inter Praelatos, Ecclesiasticasque personas super Ecclesiis & beneficiis, lib. 1. q. 20. num. 1. & an hoc casu princeps possit vim facientem eodemna-

te in expensis, ib. n. 2. & per totam quaestionem resoluitur affirmatiue.
Rex Henricus modificare potuit donationes iam perfectas ac factas pro tempore tamen futuro, lib. 1. q. 52. num. 3.
Requisitio partis est necessaria, ad hoc vt iudex incidat in penas l. regie. no pronuntians sententia intra terminum ab eadem praescriptum, lib. 1. q. 95. nu. 1.
Re vendita perempta, in qua concigit laesio ultra dimidiam, an emtor teneatur, lib. 2. q. 136. nu. 1. & per totam quaest.
Re perempta penes emtorem deceptam, absq. sua culpa, an is possit agere aduersus venditorem, vt sibi reddat quod plus iusto pretio ab eo recepit, lib. 1. q. 137. num. 1.
Res quae prohibetur extra familiam alienari, potest relinqui vni ex familia, lib. 2. q. 150. n. 3.
Res non potest vendi semper quanto emta est pretio, insuper & quanti exstat cum lucris accessione, vt late agitur, lib. 2. q. 180. n. 32.
Reseripum vel statutū declaratur ab his, quae in precibus continentur ad quas rescipiunt vel statutum referunt, lib. 2. q. 17. n. 2.
Respublica semel restituta aduersus conductionē rerum suarum, non debet iterum ad idem restitui, lib. 1. q. 34. n. 5.
Respublica & Princeps possunt pretia reb. statuere atque taxare, praecipue omnibus vicualibus, lib. 2. q. 180. nu. 41.
Relolutio contractu cessante, cessat facultas luendi eodem contractu concessa, lib. 2. q. 168. n. 5.
Restitutio an concedatur minori Republicae vel Ecclesiae aduersus locationem emtorum suarum, eo, quod fecho el remate, maior utilitas offeratur, lib. 1. q. 384. per totam cum seq. ubi negatiua pars eligitur cum certis quibusdam limitationibus.
Restitutio non conceditur ex pacto insolito apponi in conductione rei scilicet, ib. nu. 3.
Restitutio post vltimam licitationem rerum minoris, Republicae vel ecclesiae concedi debet, quando magnum & maximum commodum offeretur, ib. n. 4.
Respub. tamen in hoc semel restituta, non debet iterum ad idem restitui, ib. n. 5. & veteres conductores eo casu quo Resp. restitui debeat, si tantum offerant quantum noui, praeterit debent nouis, ib. n. 6. & prior conductor illa res feruari debet in sententia eo casu, quo restitutio praed. locum habeat, ib. nu. 7. & eadem ratione nouus conductor petere poterit lucra, si qua praecellerunt ab illa obligatione, ib. n. 8. & durante lite super huiusmodi restitutione solent iudices iubere, que aya cienua y raxon por romana, &c. ib. num. 9.
Restitutio minori concessa aduersus probationem omniam, an profit eius litis consorti, quod in indiuisibilibus & inseparabilibus profit, fecus in aliis, lib. 1. q. 67. n. 1.
Restitutio in integrum an concedatur minori vel alij personae priuilegiatae aduersus omniam probationem in termino ad liquidationem faciendam concessio post sententiam diminitiuam, in qua fuit aliquid reseruatam, postea in exsequutione ipsius sententiae liquidanda: deciditur affirmatiue, quoties in principali causa non fuit concessa, neque petita restitutio & nunc oportune petatur, lib. 1. q. 68. per totam.
Restitutio competit monasterio alienanti aduersus causam piam substitutam, lib. 2. q. 115. n. 14.
Restitutio competit aduersus dolum praesumptum de futuro, ib. nu. 16.
Restitui cu res debet, intelligitur cum fructibus pendentibus, lib. 2. q. 158. n. 5.

N n

I N D E X.

Retrahitur iure sanguinis, an attento iure regio habeat locum in re immobili locata, vel emphyteosi ad longum tempus, vel ad perpetuam pensionem, vel iure census perpetui concessi, lib. 2. q. 145. n. 1. cum seq. Retrahitur erit locus, si in contractu emphyteosis constitueretur modica pensio, ingens vero pretium in pecunia, quia censetur venditio tanquam fraude adducta in emphyteosi, lib. 2. q. 45. n. 3. Retrahitur habet locum, quoties in contractu emphyteosis, vel rei donationis ad censum pensio constituta redimibilis est, ib. n. 4. sed in hoc casu consanguinei a die conventionis retrahere poterunt, non expectata redemptione, ibid. n. 5. & n. 6. & 7. a quo tempore incipiant tunc currere novem dies concessi ad retrahendum. Retrahitur an locum habeat in venditione census ab antiquo super re aliqua impositi, lib. 2. q. 146. n. 1. Retrahitur iure sanguinis non habet locum in venditione ususfructus, hoc est commoditatis ususfructus, lib. 2. q. 147. n. 1. Retrahitur iure sanguinis ut locum habeat, an requiratur, quod res immobilis vendita sit patrimonialis & auita simul, an vero sufficiat, quod fuerit solius patris, vel matris, lib. 2. q. 147. n. 2. Retrahitur habet locum clerico vendente rem patrimoniam vel auitam laico, lib. 2. q. 156. n. 3. Retrahitur habet locum, etiam si venditor & emtor sint clerici, ib. n. 7. Retrahitur habet locum in donatione in solum voluntaria & etiam necessaria, que auctoritate iudicis fit virtute exsecutionis, vel alias, lib. 1. q. 157. n. 1. & 2. quod iure regio non procedit discrimen, quod iure communi constituebant nonnulli. Dicit inter venditionem necessariam, que fit per subhastam nem mandato iudicis alicui licitatori, & adiudicationem, que ex causa iudicari fit ipsi creditori. Retrahitur reponit retrahentem in pleno, eodemque iure ipsius rei quod erat pones venditorum, vel primum emtorum, & in eius locum subrogeat, lib. 1. q. 158. n. 4. Retrahitur rem ex pacto de retro vendendo, consequitur etiam fructus pendentes, ib. n. 6. Retrahitur solvere debet emtori iudum & licitum interesse pretij soluti, & quomodo hoc intelligatur, ib. n. 10. Retrahere potest reus exsecutione passus post legitimum bonorum suorum subhastationem res mobiles intra triduum, immobiles vero intra novem dies, secundam communem praxin huius regni, lib. 2. q. 161. n. 2. quadriennium tamen ad id non habet, ut vulgares existimant, nisi superiores eundem terminum, vel breviorum eis concesserint, ib. n. 4. vel nisi in venditione huiusmodi contigerit latio ultra dimidiam, vt. ib. n. 5. Retrahituribus consanguineo vel socio & debitore rem venditoris, que legitima exsecutione & subhastatione precedente distracta fuit, preferatur debitori, sicut venditor ex vi pacti de retrovendendo preferatur supra iudicis, ib. n. 10. Retrahitur an habeat locum pro re patrimoniali vel auita simul vendita cum aliis, que non sunt huiusmodi, unico pretio, lib. 2. q. 162. n. 1. Retrahitur ratione communionis habet locum pro rebus mobilibus alienatis, secundum veriorum opinionem, lib. 2. q. 165. n. 1. Retrahitur an habeat locum ratione census redimibilis super fundo vendito antea constituto, lib. 2. q. 166. n. 1. Retrahere an possit emtor census fundum alienatum, super quo census constitutus fuit virtute pacti spe-

cialis in id adiecto, quoties fundus traditus fuit emtori eiusdem irrequisito domino census, lib. 2. q. 167. n. 2. Retrahandi ius videtur esse contra ius commune C. non vero antiquius, lib. 2. q. 51. n. 3. Rogatus non presumitur in dubio notarius, nisi id apponit in instrumento, lib. 1. q. 141. n. 2. Rogatus notarij, siue tabellionis, an sit necessarius ad valorem & pro substantia instrumenti publici, lib. 1. q. 141. n. 1. & seq. resoluitur negative. Rogatus notarij presumitur, ubi in instrumento apponitur clausula, actu & receptu tali loco, &c. ib. n. 4. Rusticus & mulier, in his que sunt introducta ad rigorem iuris conservandum, vel que concernunt formam actus, non excusantur, sed formam generalem traditam debent observare, lib. 1. q. 48. n. 2. Rusticus & ceteri privilegiati non excusantur a vera contumacia, vel dolo vero, ib. n. 4. Rusticus & mulier non restituuntur, nisi in casibus a iure expressis, ib. n. 5. Rustico simplici idotea non autem sagaci, qui nesciat statim respondere, dandus est terminus, quo instruat, advocatus autem eius vel procurator, an debeat esse presens tempore examinationis, lib. 1. q. 59. n. 2. Rusticus & mulier minime restituuntur ad producendos testes, post dicta testificata, lib. 2. q. 70. n. 7.

Sacerdotes consequuntur ius percipiendi decimas sex ministerio altaris & spiritualium: quia feminibus spiritualia debentur temporalia, quorum exhibitio ordinatur propter ministerium spiritualium, lib. 1. q. 151. n. 2. Sacerdos, si dum celebrat ab alio inuaditur, poterit statim ad sui defensionem occidere inuadentem & redere celebrationem, lib. 2. q. 2. n. 11. Salaria & stipendia que maritus, doctor, advocatus, medicus, siue auditor, vel iudex, siue quis alius officialis regius acquisivit constante matrimonio, inter coniuges communicantur, lib. 2. q. 119. n. 7. Securus censetur qui nihil timet, lib. 1. q. 2. n. 25. Semel exclusus perpetuo manet exclusus, non tamen procedit haec regula in Hispanorum primogeniis, lib. 1. q. 92. n. 2. Semestre datum a l. regia ad petenda tenura vel possessionem maioratus, an incipit currere a tempore acceptae possessionis per alterum in vita possessoris maioratus cum ipsius consensu, an vero post mortem viri possessoris, lib. 2. q. 99. n. 1. Semestre datum ad petendam possessionem vel tenuram maioratus in concilio regali, an comprehendat minores, infantes, absentes atque ignorantes, lib. 2. q. 92. n. 1. Setaia iudicis appellationis, qua in aliectione beneficii Ecclesiastici preferatur alius tanquam dignior prouiso ab ordinario per concursum, exsequi non debet durante appellatione ab ea, q. 145. n. 1. Sententia, vulgo dicta de remate, exsecutioni mandata cum satisfactioe iuxta legem Toleri, non reuocatur exsecutio facta, licet in gradu appellationis sit lata sententia reuocatoria prima, si ab hac secunda fuerit supplicatum, eadem quaestione, n. 15. Et C. n. alcanus in decisio, questionis principalis deceptus fuit eadem q. n. 15. Sententia diffinitiva super declinatoria iurisdictionis regalis opposita, an sit necessaria, ad hoc, vt clerici prima tonsura eam opposentes indigoi efficiantur publicis officiis secularibus, lib. 2. quaest. 9. per totam. Sententia diffinitiva an requiratur super declinatoria, ad hoc, vt coronatus declinans iurisdictionem secula-

I N D E X.

cularem amittat regis concessionem? pars negatiua eligatur, lib. 2. q. 11. per totam. Sententia diffinitiva an requiratur super declinatoria ad hoc, vt coronati declinantes iurisdictionem secularem, arma deferre non possint, vel sufficiat tantum de iustitia, lib. 1. q. 12. n. 1. Sententia lata iudice De alcance, an statim debeat exsequi, non obstant appellatione, lib. 1. q. 37. n. 1. affirmatiue resoluitur: hoc non procedit, quando calculatio non est facta a iudice, sed per quosdam alios computatores a partibus nominatos, quia tunc computatio talis non potest mandari exequutioni, nisi per iudicem confirmetur, nisi calculatores sint positi & nominati a iudice, ibi. n. 2. & n. 3. ponitur praxis procedendi a iudice super calculatione facta per calculatores nominatos a partibus. Sententia lata contra iudicem in syndicato, an debeat prius exsequi contra ipsum quam contra eius fideiussores, etiam si renuntiarum fuerit beneficio excussionis, lib. 1. q. 40. n. 1. resoluitur affirmatiue, hoc limitatur, si renuntiarum beneficio excussionis & omnibus aliis beneficiis, ibi. n. 2. Sententia que fertur ex probationibus privilegiatis non transit in rem iudicatam, lib. 1. q. 49. n. 5. Sententia potest proferri non conformis libello, quando proceditur sola facti veritate inspecta, lib. 1. q. 100. n. 2. Sententia in causis exsecutionis lata in fauorem rei, an exsequatur contra actorem appellatione remota, lib. 1. q. 119. n. 1. & ibid. n. 2. stylis sacri Concilij Neapolitani in hoc referuntur. Sententia vulgo dicta, Del remate, an non obstat appellatione exsequenda fit, nec ne, quando est euidenter iniusta, idque constat ex actis, lib. 1. q. 120. per totam, cum sequitur resoluitur negative. Sententia lata contra minorem in defensum est nulla, secus si sit in fauorem ipsius, lib. 2. q. 12. n. 7. Sequestrum factum debitori aliqua ex causa auctoritate iudicis, an impedit exsecutionem debiti, lib. 1. q. 113. n. 1. cum seq. Sequestrum predictum quod sit vis bona & exceptio, vt opponi possit postea aduersus exsecutionem ib. n. 5. Sequeltrui rei promissa factu a iudice, impedit poenam promissam, & euicit perituri in contractu, ib. n. 6. Sequeltrum affectatum vel procuratum ab ipomet debitoribus, sibi non prodest, ib. n. 17. Idem est si debitor voluntarie cognoscit sequestrum iniustum, ibi. n. 18. Signum Notarij an iure communi & regio in protocollo necessaria sit, lib. 1. q. 138. n. 1. Signum Notarij requiritur praecipue iure nostro regio in scripturis extense scriptis, ib. n. 2. Simile omne non est idem, lib. 2. q. 76. n. 4. Societas regulariter contrahitur per l. huius regni omnium bonorum inter virum & vxorem quarendis (exceptis quibusdam bonis) vel potius lucris & quaestibus, lib. 2. q. 18. n. 7. Societas inter virum & vxorem tacite contracta, a l. non est minus priuilegiata, quam illa, que expresse contrahitur inter socios, ib. n. 9. Socius tributarius ratione socij immunis a solutione gabellarum efficitur immunis, lib. 1. q. 6. n. 6. sed contra p. 12. Socius in indiuiduis & inseparabilibus bene gaudet priuilegio socij, lib. 1. q. 6. n. 9. Sed omnia iure communi ipso iure amittit bonorum suorum dominium, & efficitur inestabilis secundum communem opinionem, etiam ante dama-

tionem, lib. 2. q. 39. n. 1. & n. 10. in fine. Soluens alteri quam cui debeat, mandato iudicis iniusto, non liberatur, lib. 1. q. 81. n. 10. & compulsius hoc casu debet adhibere omnem diligentiam suam quam possit ne soluetur illi, vt liberetur, ibidem num. 12. Solemnitates libellorum, si de accusat. omisso inducitur nullitatem ipso iure, etiam si pars non opponat, lib. 1. q. 98. n. 3. Solemnitas d. l. libellorum, non requiritur, quando proceditur sola facti veritate inspecta, ib. n. 4. Subrogatus debet esse eiusdem iuris & conditionis, cuius est ille in cuius locum subrogatur, & debet esse talis, qui a principio potuerit esse, lib. 1. q. 34. n. 2. Subscribens se videtur recognoscere ac fateri vera contenta in instrumento, lib. 1. q. 124. n. 2. Subscriptio tabellionis, vel notarij, an requiratur in protocollo vel registro; affirmatur lib. 1. quaest. 139. num. 1. limitatur num. 2. quando in fine protocolli siue registri illius anni esset subscriptio, & signum ipsius tabellionis vel notarij attestatis omnes scripturas contentas in registro presentis anni apud se receptas fuisse. Subscriptio notarij videtur includere effectum omnium praemissorum ad quae habet relationem, ibid. num. 3. Subscriptio tabellionis requiritur etiam in scripturis extense descriptis, alias instrumentum non valet, ibid. num. 4. Subscriptio tabellionis requiritur tam in testamento in scriptis, quam in aliis instrumentis publicis signatis idem in firmis, ibi. n. 5. Subscriptio partium elucet earum consensus & voluntas, scripturaeque approbatio, lib. 1. q. 141. n. 5. Subscriptio testatoris, hoc est firma; requiritur in codicillis & in testamento nuncupatio, alias erant nulli codicilli vel testamenta, libro 1. quaest. 142. num. 1. Subscriptio testium requiritur in codicillis in scriptis, secus in nuncupatiis, lib. 2. q. 37. n. 3. Substitutio pupillaris, hodie attendit l. i. De los testamentos conseruatur, in casu authenticae ex causa, C. de lib. praet. lib. 2. q. 30. n. 4. Substitutio pupillaris conseruatur secundum communem opinionem, in casu authenticae ex causa, C. de lib. praet. lib. 2. q. 30. n. 1. & 2. Successiones quo iure sunt inducunt, lib. 1. q. 5. n. 4. Summus Pontifex potest laicis concedere decimas ob sua benemerita in Ecclesiam vniuersalem impensa, vt concessit Regibus Hispaniae tertias, lib. 1. q. 15. n. 3. Scientia principis an requiratur in praescriptione immemoriali contra ipsum, resoluitur negative, lib. 1. q. 85. n. 1. Scientia principis requiritur in praescriptione 40. annorum contra ipsum, ib. n. 2. Scientia principis in casibus, in quibus requiritur ad introducendam praescriptionem, sufficit quod officiales & procuratores Regis vel Principis sciant, vt epra iudice, vt. ib. n. 3. Scientia veri valoris rei venditae, venditoris non excusat a restitutione excessus iusti pretij, nisi quibusdam concurrentibus, lib. 2. q. 18. n. 12. Scheda recognita a parte in iudicio, an praedictet aliis creditoribus, & a quo tempore incipiat ipsius praescriptio, lib. 1. q. 125. n. 1. cum seq. Scholaris omissis allegare priuilegium magistri sui, sed errore passus est in se litre contestari, non potest litis contestationem concedere, lib. 1. q. 52. n. 2. Scholaris vel alius priuilegiatus expelles fabri vel a-

Hum se perturbantem, non tenetur eidem solvere
 estimationem domus, lib. 1. q. 63. n. 4
 Scriptura non solennis, quia in eo non interuenit dies
 neque subscriptio recognita, tamen est maior quo-
 libet instrumento etiam publico, lib. 1. q. 124. nu. 4
 Scriptura priuata vel redacta in publicam formam,
 vim exequutiam habet ac si à principio fuisset in
 publicam formam posita, lib. 1. q. 135. n. 2
 Scriptura præcedens priuata à parte recognita in iudicio
 quamuis appellari possit instrumentum, non
 tamen per hoc habet hypothecam, neque alia pri-
 uilegia tributa instrumentis gaurentibus, ib. n. 4
 Scriptura publica an requiratur in pacto affirmatiuo
 de meliorando, sicut in negatiuo quod non, lib. 2
 q. 15. n. 1
 Scriptura publica sicut requiritur in pacto negatiuo
 de non meliorando, ita etiam requiritur in pacto,
 quo promittitur confici scripturam de non melio-
 rando, lib. 2. q. 59. n. 2
 Scriptura priuata recognita in iudicio sufficit in pro-
 posito, lib. 2. q. 59. n. 3
 Spiritus vel in cellulosus, vel natus ex damnabili coitu
 non potest retrahere iure sanguinis, quia non dici-
 tur certus consanguineus, nec de domo, genere vel
 stirpe parentum, lib. 2. q. 156. n. 3
 Spoliatus ad hoc vt post triuū restituendus sit à Con-
 cilio ciuitatis, vel villa, vt regis cauetur, an debeat
 ad eum appellare, quod non, lib. 1. q. 78. n. 1. vbi n. 1
 quod idem seruadum sit in casu l. 5. ver. y nos pro-
 ueyendo, tit. 3. lib. 4. Nou. Col. Reg.
 Spoliatus à iudice comperenti, iuris tamen ordine
 non feruato, est restituendus ante omnia cum fru-
 ctibus, lib. 1. q. 8. n. 8
 Stante statuto, quod omnibus redditibus soluantur
 gabella facta locatione fundi pro centum florensis
 & soluentur colono gabellam de frumento quod
 ibi collegit, dominus eam solvere non tenetur de
 dictis florensis, quia soluta est iam pro fructibus, lib.
 1. q. 13. nu. 6
 Stante statuto, vt ex contractibus vnus socii reliqui
 teneantur, ad fideiussionem id statutum non por-
 titur, lib. 2. q. 128. n. 4
 Statutum laicorum aduersus arma portantes, compre-
 hendit etiam clericos, lib. 1. q. 12. n. 4
 Statuto si cauetur, quod turbans aliquem in sua pos-
 sessione, tali pena puniatur, erit puniendus id fac-
 iens auctoritate licentia inualida, lib. 1. q. 87. n. 9
 Statutum loquens in materia iuris communis, reci-
 piunt omnes interpretationes ipsius iuris, lib. 1. q. 135
 nu. 9
 Statutum priuans filios successione parum, eo quod
 contrahant matrimonium sine licentia patris, non
 valet, lib. 2. q. 107. n. 7
 Statutum vel constitutio loquens in materia iuris, &
 aliquas causas excipiens, non propter hoc firmat
 regulam in non enumeratis contra ius commune
 antiquum: quinimo in casibus non exceptis supple-
 tur à iure communi, lib. 2. q. 100. n. 15
 Stante statuto, vel lege, vt in aliqua causa non liceat,
 nisi semel appellare, intelligendum est etiam in fa-
 uorem illius qui obtinuit primam sententiam, sed
 postea fuit alia contraria condemnatus, quia pote-
 rit semel appellare, q. 146. lib. 1. n. 3

Tabellio, vel Notarius secularis priuatus, vel su-
 spensus ab officio suo per sententiam distictiuā
 appellans interim pendente appellatione, potest
 exercere officium suum, lib. 2. q. 30. n. 6. idem si à sen-
 tentia, qua condemnatus est de falso, appellauit, lib.
 num. 11

Tabellio nobilis sanguine exercens officium tabellio-
 natus alibi quam apud curiam Regis, an ea plebe-
 is sit cogendus contribuere, lib. 1. q. 137. per totam.
 Tabelliones ratione officij non sunt exempti à contri-
 butionibus non obstantibus quibuscunque priui-
 legijs & consuetudine, ib. n. 2
 Tabellionis, vel dotarij officium est vile, ib. nu. 3. sed
 contra, n. 15. & 16
 Tabelliones serui publici dicuntur, lib. 1. q. 147. nu. 5. &
 n. 17. quomodo hoc intelligatur.
 Tabellio creari potest infamis, lib. 1. q. 147. n. 17. nu. 14.
 contrarium tamen est verius & receptius, vt in nu-
 mero. 23
 Tabellionibus hodie merces nō tam pro opera quam
 pro industria & publico autoramento constituta
 est, & ideo non videtur pro ignobilibus habendi,
 lib. 1. q. 137. n. 15
 Tabellio vel testes affirmantes cognoscere partes con-
 tra rei veritatem, hoc est, talibus nominibus vocari,
 cum illis non vocentur, sed alijs, tenentur partibus
 legis ad damna & expensas, etiam deficiente dolo
 & præterea pena extraordinaria puniri poterunt,
 lib. 1. q. 143. n. 2
 Tempus datum alicui in suum fauorem, non vero in
 odium currit ignorantis & impedito, lib. 2. q. 91. nu. 4
 Terminus vltimarius sex mensium, an ex causa pos-
 sit prorogari, lib. 1. q. 55. n. 1
 Terminus vltimarius concedi debet, non solum
 quando petitur ad probationem faciendam per tes-
 tes, sed etiam ad producenda instrumenta illic ex-
 stentia, lib. 1. q. 56. n. 3
 Terminus dandus est rustico simplici idiote, non au-
 tem sagaci, quin pasciat statim respondere, quo in-
 struatur: aduocatus autem eius vel procurator, an
 debeat esse præfens tempore examinationis, lib. 1. q.
 59. & nu. 2.
 Terminus dandus est parti ad deliberandum, quando
 factum est antiquum, vel intricatum & non est be-
 ne instructa, lib. 1. q. 59. n. 3
 Terminus vltimarius an debeat & sit concedendus
 quoties minor restituit aduersus probationem
 omisam, lib. 1. q. 69. per totam.
 Terminus decem dierum ad oppositionem concessus
 in causis exequutiuis potest ad instantiam actoris
 prorogari, lib. 1. q. 116. n. 1. & n. 2. limitatur si petatur
 præd. prorogatio post didicta testificata.
 Terminus nouem dierum concessus à legibus regis
 ad retrahendum minores absentes, & infantes com-
 prehendit, lib. 3. q. 81. n. 2
 Terminus nouem dierum concessus à legibus huius
 regni ad retrahendum, vide in verbo nouem dies
 & c. ibid.
 Tertius possessor cum titulo & bona fide præscribit
 inter presentes hypothecam tempore decem an-
 norum, lib. 1. q. 60. n. 2
 Tertius singularis possessor præscribit cu titulo & bo-
 na fide per tempus decem annorum inter presen-
 tes, & viginti inter absentes ius non soluendi cen-
 sum impositum super terra se possessa tanquam libe-
 ra, non soluendo præd. tempore censum, vel si mi-
 nus soluit, reliquum præscribit, ex quo etiā red-
 ditus decursi sunt præscripti, lib. 1. q. 20. n. 3
 Tertio se opponenti exsequutioni, an via sit exsequu-
 tiua vel ordinaria, lib. 1. q. 111. n. 1
 Tertius non prohibetur appellare pro suo interesse
 quoties causa committitur appellatione remotas,
 lib. 1. q. 18. n. 2
 Tertium & quintum meliorationis non detrahitur,
 lib. 2. q. 61. n. 4
 Testamentum habet paratam exsequutionem pro lega-

to corporis hereditarij, vel speciei vel quantitas
 ad pias causas, lib. n. 3. & 4. & an idem sit hodie in
 quocunque legato ad non pias causas facta.
 Testamentum in scriptis inter liberos an hodie attēta
 l. 1. Taur. eandem solemnitatem requirat quam tes-
 tamentum in scriptis inter extraneos, li. 2. q. 33. n. 2
 Testamenti furtionis actiua non est de substantia: quod
 quis habeat bona, ad hoc, vt testari possit, sed quod
 ea possit habere, lib. 2. q. 39. n. 5
 Testam etum quoad legata valet, si seruatis solemnibus
 testator dicat, volo vel iubeo, quod heres meus det
 illud scriptū in schedula, qua reliqui penes Guar-
 dianum fratrum Minorum, dummodo legitime con-
 stet schedula esse testatoris, quod procedit etiam in
 respectu heredis institutionis, lib. 2. q. 41. n. 5
 Testamenti publicatio laici, etiam vbi clericus est he-
 res institutus in eo, fieri debet coram iudice laico,
 li. 2. q. 48. n. 1. secus est in testamento clerici, vel si tes-
 tamentum sit pietatis causa factum: nam tunc po-
 terit publicatio eius fieri coram iudice Ecclesiasti-
 co, ib. n. 3 [2. q. 48. n. 3
 Testamenti exsequutio ad pias causas est mixti fori, l.
 Testamenti substantia non consistit in eo quod quis ha-
 beat bona, sed quod ea possit habere, l. 2. q. 50. nu. 4
 Testator non præsumitur velle, quod ipse non loqui-
 tur, lib. 2. q. 21.
 Testari non potest delinquens, quoties bona confi-
 scantur pro crimine ipso iure respectu illorum bo-
 norum, quæ tunc habeat: secus vero respectu eo-
 rum, quæ non veniunt in confiscatione, provt sunt
 futura, lib. 2. q. 39. n. 8
 Testari infamis, tunc non potest, cum à iure hoc spe-
 cialiter est expressum, lib. 1. q. 59. n. 9
 Testari non potest hereticus articulo iure canonico cui
 est standū, neque ex testamento capere, li. 2. q. 39. n. 10
 Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes,
 quos Titius elegerit, qui Titius intra annum eos
 non elegerit, ius eligendi eos ad Episcopum spe-
 stat, li. 2. q. 43. n. 2
 Testator si reliquerit fratri certas quasdam salmas vi-
 tri quolibet anno, an heres eius possit prædictis fra-
 tribus etiam inuitis ex bonis testatoris vnā vine-
 am dare, ex qua percipiant vinum eis que relinque-
 re curam vineæ, q. 148. lib. 1. n. 12. & 53
 Testator potest prorogare commissaria tempus con-
 cessum à l. 3. Taur. ad testandū, itidem & exsequu-
 toribus testamenti ad id exsequendum, li. 2. q. 45. n. 1
 Testes iurati in termino, an post terminum possint ex-
 aminari, lib. 1. q. 54. n. 1
 Testis inane atque diminute, & non perfecte exami-
 natus, adeo vt ipsius testimonium inutile sit, an ite-
 rum possit post publicatas attestaciones examinari,
 lib. 1. q. 57. n. 1
 Testes an possint produci de nouo coram iudice or-
 nario, quotiescunque fuit prius facta publicano tes-
 timonio coram arbitris, & expirauit compromissum,
 & ideo causa fuit introducta coram ordinario, &
 an ad id possint habere terminum de nouo, lib. 9
 q. 8. nu. 1
 Testes bene admittuntur in alia instantia super eodē
 prime, quando in ea examinati deposuerunt, & dix-
 erunt se nescire capitulum super quo fuerunt in-
 terrogati, vel non recordari, lib. 1. q. 71. n. 2
 Testes in secunda, vel vltiori instantia possunt super
 eodem articulo, vel directo contrario reproduci, si
 in priori producti nihil dixerunt, ib. n. 6. plures re-
 missiones referuntur ad sciendum, quando admit-
 tantur alij testes super eisdem articulis.
 Testes examinati super valore rei, iam publicati, iterū
 possunt examinari, vt declarat maiorē summā, ib. n. 3

Testes affirmates bona quæ debitor nominat propria
 esse eiusdem, an loco fideiussorum iuris, lib. 1. q. 131
 n. 7. cum seq.
 Testes quot requirantur in scripturis publicis coram
 tabellione receptis pro ipsarum valore & substantia,
 lib. 1. q. 140. n. 1. & 2. resolutur sufficere duos, tamen si
 tres communiter apponantur.
 Testes vel mediatores, & martimonij clandestini si sint
 clerici, non possunt puniri, nisi à iudice Ecclesiasti-
 co, lib. 2. q. 1. n. 2
 Testium numerus vbi per legem vel statutum minui-
 tur in testamentis, idem numerus est sufficiens in
 codicillis qualitas tamen testium non videtur alterari,
 nisi aliud exprimitur, lib. 2. q. 16. nu. 3.
 Testes in codicillis apponendi debent esse vicini illius
 loci, sicut in testamento nuncupatiuo requiruntur, li.
 2. q. 36. n. 4
 Testium subscriptiones requiruntur in codicillis in
 scriptis, secus in nuncupatiuo, lib. 2. q. 37. n. 3
 Testes duo vel tres sufficientes, quando agitur de sole-
 mnitate testamēti in foro Ecclesiastico & inter per-
 sonas Ecclesiasticas, lib. 49. n. 8
 Tolerantia superiorum plurimum operatur, lib. 2. q. 180.
 n. 7. & n. 11. cum sequent.
 Transgressio legis non vitiat dispositionem, quando
 ipsa disponit, & vltra non procedit annullas actum
 aliter factum, lib. 1. q. 144. n. 2
 Triginta dies à lege dati ad concludendum causam
 in gradu appellationis apud decuriones, an incipiat
 currere statim cū appellatur, an vero post quintum
 diem datum ad appellandum, licet primo, & secun-
 do, vel quarto die appellatur, vel statim quod ap-
 pellatur: resolutur statim currere, lib. 1. q. 108. n. 1
 Tutor antequam admittret plura facere tenetur, sed
 ea quæ commodum pupilli concernunt, gerere be-
 ne potest, prædictis non interuenientibus, lib. 2. q.
 22. num. 8

Venditio censu super aliquo fundo, non venditur
 ipse fundus, sed tantum quoddam ius percipi-
 endi, sicq. contrahitur quædam hypotheca irregu-
 laris, lib. 1. q. 90. n. 7
 Venditio bonorum creditoris est res maximi præiudicij,
 quia ab inuito auferitur dominium, li. 2. q. 133
 num. 5
 Venditio conditionalis statim est perfecta antequam
 conditio existat, adeo vt non liceat alteri contra-
 henti ab ea inuito altero discedere, lib. 1. q. 151. nu. 2
 Venditor domus vel fundi super quo erat prius con-
 stitutus annuus census redimibilis si emtor id igno-
 rabat, an postea ob id rescindatur, lib. 2. q. 169. n. 1
 Vendentes frumentum & vinum finimum vel corru-
 ptum, quod parū valet plus iusto pretio quamvis
 infra taxam pragmaticarum huius regni, peccant
 mortaliter, & ad excessus iusti pretij restitutionem
 tenentur, lib. 2. q. 80. n. 14
 Verba consuetudinis vel statuti sunt impropranda,
 vt cōcordent cum iure communi, etiam si statutum
 alias nihil operetur, lib. 1. q. 135. n. 10. & 11.
 Verbum habeat non significat ipso iure, & est verbum
 commune, lib. 2. q. 118. n. 3
 Verbum sum, es, fui, est substantiuum, & de præfenti
 effectiuum, lib. 2. q. 18. n. 10
 Verbum sint, est præfentis temporis subiunctis ni,
 quod non significat ipso iure, ib. n. 11
 Velles & alia ornamenta tradita à viris vxorib. post
 uelationē, vel receptas benedictiones nuptiales, si quo-
 tidiana sunt, efficiuntur statim vxorum, si vero fe-
 stiuas & pretiosas, secus, lib. 2. q. 19. n. 2. quod procedit
 etiā maritus diceret quod donabat vxori præ-

I N D E X.

- dictas vestes preciosas, lib. 1. nu. 3. limitatur tamen in magnaribus regni & opulētissimis viris, sed an hoc verum sit, sicut ibid. nu. 4. sed ubi expressa donatio harum vestium pretiosarum fuerit, requiritur perseverantia usque ad mortem mariti, ut morte ipsius confirmetur, ib. nu. 3.
- Vestes quę dicantur in proposito pretiosę, & de esculis, & quę festivę & quotidianę, relinquuntur arbitrio iudicis, ibid. nu. 6. & n. 8. nonnulla exempla in specie referuntur.
- Vestes quotidianę dicuntur, sine quibus vxor in publico comparere non potest, etiam in diebus festiuis, lib. 1. q. 19. n. 3.
- Vestes viduales sunt præstandę vxori viduę, in casibus in quibus eidem alimenta debentur, lib. 1. q. 95. n. 6. si tamen intra annum luctus nubar, tenentur eas reddere heredibus mariti, ib. nu. 11.
- Vestes lugubres deduci debent de quinto bonorum mariti, stantibus descendētib; legitimis, non vero de corpore hereditatis, ib. n. 10.
- Veteres conductores eo casu, quo Respub. restitui debent aduersus conductionem à se factam, si tantum offerant quantum noui, præferri debent nouis, lib. 1. q. 38. nu. 6. prior tamen conductor illæsus seruari debet in sententia, eo casu quo restitutio locum habeat, ib. nu. 7.
- Vicinus uel naturalis, an possit esse locutenens potestatis in sua patria ad modicum tempus ex aliqua causa, lib. 1. q. 34. per totam.
- Victus victori iure communi condemnatur in expensis, etiam in causa appellationis, quando ex eisdem actis succumbit, lib. 1. q. 135. n. 2.
- Victus victori tunc demum condemnatur in expensis, ubi temere litigauit, id est, inconsulto & nullo adhibito consilio: scilicet si ex nouis probationibus fuerit condemnatus in causa appellationis, ib. n. 3. & 4.
- Victor in causa principali potest appellare ab omni condemnatione expensarum, qu. 147. lib. 1. nu. 1. & numeris sequentibus, quomodo hoc intelligatur. Et salit dicta conclusio, quando victor generaliter & indistincte appellauit à prædicta sententia, eadem qu. nu. 2. & quid sit dicendum in specie, quando iudex expresse absoluit à condemnatione expensarum victum, & n. 4. eiusdem quæstionis concordia assignatur.
- Victo appellante à sententia, in eo tantum in quo ipsi præiudicat & non in aliis, victor appellare potest ab omni condemnatione expensarum, ead. q. n. 5.
- Viduę non incumbit onus probandi consuetudinem deducendi vestes lugubres ex hereditate viri, sed illam ex qua viduę his vel illis vestibus lugere solent maritos, lib. 2. q. 95. n. 8.
- Vidua semel tantum stuprum committens, an amittat suam medietatem lucrorum, lib. 2. q. 122. n. 1.
- Vincula, hoc est, las prisonnes, cuius expensis fieri debeant, lib. 1. q. 16. nu. 3. ubi quod, A costa de gastos de iustitia, &c.
- Vir transiens ad secundas nuptias tenetur referuare filiis prioris matrimonij omnia bona, quę habuit à primo marito titulo lucratiuo, nec ea poterit alienare, lib. 1. q. 95. n. 3. & an amittat lucra quę lucratur ex forma iturij municipalis, ib. n. 14. & 20.
- Vita quando est fundamentum intentionis agentis, debet ab illo probari, alias secus, lib. 2. q. 7. n. 8.
- Voluntas domini excusata restitutione, si libere, hoc est, absq. fraude, ne coacte, vel metu debitoris donat, & interim pendente dilatione à domino cõcessa immunem reddidit debitorem, lib. 1. q. 33. n. 5.
- Vsura est minori precio anticipatio emerę, quod maioris est, lib. 2. q. 173. n. 4.
- Vsufuctus patris in bonis aduentitiis filij, non finitur morte filij in vita patris, sed durat pro tempore vitę patris, lib. 1. q. 40. n. 2.
- Vsufuctus constante matrimonio cõsolidatus cum proprietate vnius ex coniugibus, an sit communificandus inter eos, vel totus acquiratur domino proprietatis, lib. 1. q. 176. n. 2.
- Vsufuctus est pars fundi, vel saltem inter immobilia computatur, lib. 2. q. 147. n. 2.
- Vsufuctuarius ratione communionis non potest retrahere proprietatem venditam, lib. 2. q. 166. n. 2.
- Vxor data longa absentia viri & concurrente fama quod sit mortuus, secundo nubens ab adulterio excusatur propter ignorantia & iustam credulitatem etiam si prior maritus viuat, lib. 2. q. 8. n. 3. sed hodie requiritur omnino certus nuntius de morte viri, ad hoc, ut mulier siue propria auctoritate, siue cum licentia Ecclesię possit secundo nubere, & aliter contrahens peccat, atque puniri potest, nec sufficit quod mors prioris viri probeatur per famam, nec ceteris modis quam ut supra dictum est, per text. in cap. in præsentia, de sponsal. de cuius intellectu late agitur ib. nu. 4.
- Vxor sine licentia mariti an possit donare causa mortis, lib. 2. q. 11. n. 1. cum seq. resoluitur negatiue, nu. 5.
- Vxor hodie minime poterit primogenium instituerę per contractum inter viuos absque licentia viri: in testamento tamen, vel in alia vltima voluntate recte potest, ib. nu. 6.
- Vxoris confessio sola non sufficit ad probandum quod pretium vel debitum est conuersum in vtilitatem eius, nisi aperte probeatur, lib. 2. q. 29. n. 2.
- Vxor an ab heredibus mariti possit petere æstimationem suę dimidietatis consumptę in ædificiis factis domibus maioratus, lib. 2. q. 82. n. 3.
- Vxor poterit petere præd. expensas, hoc est, valorę & æstimatione carü à successore maioratus, qñ maritus eas fecerit ex bonis dotalib; suę vxoris, ib. nu. 4.
- Vxor iure communi attentio est persona libera, quę sibi quęrere potest [nisi quoad debitum carnis] ipsa namque licet teneatur operari viro, verum est in operibus obsequialibus domus, non vero in artificialibus, ut hic: iure tamen regio acquisita inter virum & vxorem simul viuentes, inter ipsos communantur, lib. 2. q. 129. nu. 2.
- Vxor non tenetur ex fideiussione mariti, lib. 2. qu. 128. num. 3.
- Vxor vel eius heres, si partem lucrorum consistente matrimonio acquisitorum velit, tenetur stare contractui locationis & cõductionis celebrato, non solum pro tempore præterito, sed etiam pro futuro nondum completo, lib. 2. q. 130. nu. 1.
- Vxor vel heres socij defuncti, tenetur negotia societatis capta per defunctum eius socium continuare, noua tamen incoare minime tenetur, ib. n. 2.
- Vxor constante matrimonio non potest fundum acquisitum, eo durante per maritum venditum, retrahere, lib. 2. q. 165. nu. 1.

F I N I S.